

ברכה לאריה עם הוצאת ספרו "אומץ לב" - 17/6/2015

על פי המסורת היהודית, אין מספרים מעלותיו ושבחיו של אדם בפניו. אז אריה, אני מבקש ממך עכשיו לקום ולצאת עכשיו מהאולם, עד שאסיים לספר במעלותיך ובשבחיך.....
.....

אריה כתב עד היום 32 - ל"ב ספרים, לפי הידוע לי, הוא המתחרה הרציני ביותר של רם אורן, שגם הוא הוציא כבר כמה עשרות ספרים.

אבל יש הבדל משמעותי בין השניים: הספרים של רם אורן לקוחים מעולם הדמיון הפורה של המחבר. לעומתו, הספרים של אריה אבנרי, במיוחד שבעת הספרים האחרונים שעוסקים בשחיתות הציבורית והשלטונית בישראל, נכתבו מדם ליבו. כולם נוגעים למציאות עכשווית, יום-יומית, כואבת, מבישה ומתסכלת, ועוסקים בתופעות שהפכו, לצערנו, למכה חולה ולאסון מדינה.

הספר הזה הוא סיפור מתמשך, שעדיין לא תם, ושנמשך לאורך תקופה של 25 שנים, על אדם ערכי, מיוחד במינו, שמקדיש את כל שנות חייו הבוגרים, ללא לאות, ללא משוא פנים, ממש סביב השעון, למאבק בשחיתות השלטונית, להקניית ערכי מינהל תקין, להבטחת צדק חברתי, משפטי ולחיסול עוולות חברתיות, כל זאת בהתמדה, בנחישות ובהתנדבות מלאה.

למי שעדיין לא יודע, הספר הזה מכיל לא פחות מ-800 עמודים. מבחינה זו מדובר כאן בספר שהוא דו-תכליתי. מלבד היותו ספר קריאה מרגש, מהמם ומרתק, הוא יכול לשמש גם כ'נשק קר'. אתן דוגמא: אתה הולך ברחוב, פתאום אתה רואה לפניך איש ציבור מושחת, אתה מתקרב אליו קרוב קרוב, נותן לו 'זבנג' רציני עם הספר הזה על הראש: המושחת מפסיק להיות מושחת..... אולי גם זו דרך לבער את מכת השחיתות מן הארץ.... תחשבו על כך, כשתקבלו את הספר במתנה, בסוף הערב.

מילה אחת ברצינות. מרבית בני האדם שאתם מכירים, ספק אם הם אי-פעם במהלך חייהם, השלימו "מפעל חיים" אחד. אריה, בשונה מרבים אחרים, חנך כבר שני "מפעלי חיים" בתחומי המלחמה בשחיתות: הראשון, כאשר הקים בזמנו את עמותת "אמיתי" למלחמה בשחיתות ולמען מינהל תקין.

כשזו הגיעה לסוף דרכה, אריה שב והקים את התנועה הנוכחית, את אומ"ץ. על אף שאין לו מדים ואין לו סמכויות, הוא לא נרתע וממשיך עד עצם היום הזה, במה שהוא מגדיר כ"מלאכת קודש".

בהיסטוריה הציונית שרנו פעם על 'אריה' אחד, שקם והתגייס לגדוד העברי. האריה הנוכחי, אריה אבנרי, התגייס למלחמה שונה, אולי קצת פחות הרואית - למלחמת חורמה בשחיתות הציבורית-שלטונית שפשטה בארצנו. איש עדיין לא הצליח וגם איש לא יצליח לבלום אותו, כל עוד הוא ימשיך לראות את עצמו ואת שותפיו לתנועת אומ"ץ כשליחים אמיתיים ונאמנים של "הרוב הדומם".

מי שמכיר את האיש הזה יודע כי לאריה יש כישרון נדיר לאסוף סביבו אנשים שמוכנים ללכת איתו באש ובמים. לרוע המזל, זה כלל לפעמים גם כל מיני תימהוניים מוזרים וטראבל-מייקרים למיניהם, שהצטרפו לאומ"ץ, ולא חדלו לנסות לקצר את חייו של אריה..... אבל

מאחר שעברנו את פרעה, אריה עבר גם את אותם...בתנועה פעילים כיום אנשים רבים, אזרחים טובים ובעלי מוטיבציה למלחמה בשחיתות הציבורית. דבר אחד לא ניתן לקחת ממנו: אריה זה אומ"ץ ואומ"ץ זה אריה. השנים אינם ניתנים להפרדה. התנועה הייחודית הזו קיימת אך ורק בזכותך, אריה, בזכות היותך אדם ישר וערכי מן המדרגה הראשונה, שהמאבק נגד השחיתות בוער בעצמותיך ושלמען המטרה החשובה הזאת אתה מוכן לעמוד גם מול תביעות דיבה ואיומים, והאמינו לי, היו גם כאלה וגם כאלה.

בעמוד 703 של הספר, אריה כותב כי הוא סימן לעצמו את שנת 2017, בעוד שנתיים מהיום, השנה שבה הוא יגיע לגיל שמונים, כמועד יעד, שבו יכריז על פרישה מתפקיד יו"ר תנועת אומ"ץ. רגע אחד, אריה, מה קרה? כבר שכחת את האמירה היהודית-מסורתית: "עד מאה ועשרים"?

אריה מדבר מהר. מה זה מהר? מהר מאד, דיבור במהירות של מגה-ספיד. אבל כבר למדתי כי אצלו, הדיבור והמחשבה רצים בסינכרוניזציה מלאה. לפעמים הוא יודע מה אתה רוצה לומר עוד לפני שפתחת את הפה...אבל יחד עם זאת, יש לו חוש הומור נדיר. הוא יודע לצחוק על עצמו. ומה שחשוב לא פחות, הוא "בור סוד שאיננו מאבד טיפה". בעל זיכרון פנומנאלי. כמות המידע שצבורה בראשו מדהימה אותי כל פעם מחדש. מי שיטרח ויקרא את הספר הזה יבין על מה אני מדבר.

במשרדו של אריה תלויה על הקיר מסגרת שהענקתי לו לפני מספר שנים, ובה שיר שנכתב לפני למעלה מ-100 שנה, ע"י המשורר האנגלי-הודי רודיאד קיפלינג. הרשו נא לי להקריא לפניכם פעם נוספת את השיר הזה. גם אתם תיווכחו שלמרות חלוף הזמן ולמרות שקיפלינג לא הכיר אישית את אריה - אגב, ההפסד כולו של קיפלינג - הוא כתב את השיר הזה כאילו שנכתב עבור אריה. שם השיר: "אמץ".

אם תחשוב כי תיפול – כבר נפלת. אם תהיין בלי היסוס – כבר ניצלת,

אם תרצה לנצח, אך תאמר – לא אוכל, הן ברור שבחרת בקל שבקל.

אם תחשוב כי תאבד – הן תאבד בוודאי,

כי כל איש בעולם התוסס והחי, שרוצה להגיע לתרועת ניצחון,

לא יגיע אליה בלי תרועת הרצון.

והוא חוק עולמים של נמשל ומושל, ועליו יגן חוק איתן מברזל.

כי קרבות על קרבות כבר ירדו לטמיון, עוד בטרם צעדו צעדם הראשון.

ומוג לב לא אחד כבר כרע ונפל, ובטרם התחיל – התמוטט המפעל.

תן ליבך לגדולות – פועלך אז יגדל, תן ליבך לקטנות – פועלך אז יידל,

החלט כי תוכל – רצונך עז ומושל, ועליך יגן חוק איתן מברזל.

מלחמות החיים לא תמיד מבקשות, את האיש החזק וכתפיו הנוקשות,

אך תמיד, תמיד ינצח בכל, רק אותו האדם החושב כי יכול !!!

אריה חברי היקר והטוב,

עד היום הוכחת לכולנו – לכל מכריך ומוקירך - כי יכולת בעבר ויכולת גם בהווה. אז אנו מאחלים לך, מעומק הלב, שתמשיך ותוכל גם בעתיד.

אתה איש יקר לכולנו, מעשיך ופועלך הם עדות משכנעת ומוחשית ביותר לנחישותך, לאישיותך הנפלאה ובעיקר - לערך המוסף האדיר שהענקת לתנועת אומ"ץ, במלחמתך הבלתי נלאית כנגד שחיתות ציבורית, למען מינהל תקין, ולמען צדק חברתי ומשפטי .

המשך במלאכה ורק שמור על עצמך ועל בריאותך .

כן, וכולנו ממתינים בדריכות להוצאת ספרך הבא.

באהבה מרן כוחן